

W imionniku

WINCENTY KOROTYŃSKI

CZEM CHATA BOGATA, TEM RADA

W imionniku¹

Zwarzon² uczuć na rozkwicie³,
Niesion wiatrem z lubej strony,
Ciepłym sercem przygarniony,
Tu poczułem znikłe życie.

Och! poznała pierś zakrzepła,
Jaka władza wszechmogąca
Wiosennego spojrzeń słońca
I świętego słówek ciepła.

Znów uczucie się zieleni,
Już zawiązka mu rozkwita;
Jak na wiosnę kielek żyta,
Gdy skosztuje jej promieni.

Znów jedwabne tkę⁴ nadzieje,
Światło, ciepło we mnie gości;
W szczęście swoje i ludzkości
Dawna wiara promienieje.

Błogoż myśli rozmarzonej
Wciąż różanych słuchać tonów,
Czuć uściski milionów,
Choćby cierpieć za miliony!

Jednym sercem, jednym tchnieniem,
Jedną myślą — światów rzesza...
Na cóż „w drogę!” tu się mięsza,
Jak sycząca nuta z pieniem⁵?

„W drogę! w drogę” na pogrzebie
Tak zatętni trumny wieko
Żyję tutaj — już daleko,
Ni dla świata, ni dla siebie.

„W drogę!” kraniec dni wesela; —
Cóż ci oddam za gościnę?
Dobro moje tu jedyne:
Serce, głowa — marzyciela.

Rozstanie

¹*imionnik* — odmiana pamiętnika, zeszytek do wpisywania aforyzmów i wierszy okolicznościowych. [przypis edytorski]

²*zwarzyć* — (o przymrozku) doprowadzić do zwiędnięcia rośliny. [przypis edytorski]

³*uczucie na rozkwicie* — w momencie rozkwitu uczuć (inwersja). [przypis edytorski]

⁴*tkę* — dziś popr. forma 1. os.łp: tkam. [przypis edytorski]

⁵*pienie* (daw.) — pieśń. [przypis edytorski]

Och! nie sposób — marę złotą
Snuć wiek wieków, jako chce się!..
Wiatr mnie przyniósł — niechże niesie;
Gdzie? i po co? — mniejsza o to!...

Wolne ręce nieść w kajdany,
Mocny *Boże!* na co? za co?
Niema rady — skacz pajaco⁶:
Trzeba chleba i sukmany.

Choćbym marnie zginął w tłumie,
Nie przeklinaj mnie ni doli:
Wszak rozumiesz mię do woli,
A przebacza, kto rozumie.

Gdy mnie w drogę losy wiodą,
Daj choć kilka dobrych słówek;
Niech mi będą wśród wędrowek
I posiłkiem, i ochłodą.

Niech pamięta pierś śpiewacza,
Niechaj powie przed wszystkiemi:
Że jest dusza na tej ziemi,
Co rozumie i przebacza.

Gdzie mnie kolwiek los pomieści,
Będę wzdychał za tą stroną,
Gdzie mnie sercem przygarniono,
Gdziem osłodę miał w boleści.

⁶*pajaco* — dziś popr. forma *W.l.p.*: *pajacu*. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/korotyński-czem-chata-bogata-tem-rada-w-imionniku>

Tekst opracowany na podstawie: Wincenty Korotyński, Czema chata bogata, tem rada. Kilka poezyj Wincentego Korotyńskiego, nakł. J. Krasnosielski Księgarz, Wilno 1857.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez fundację Nowoczesna Polska. Utwór powstał w ramach konkursu "Współpraca w dziedzinie dyplomacji publicznej 2013", realizowanego za pośrednictwem MSZ RP w roku 2013. Zezwala się na dowolne wykorzystanie utworu, pod warunkiem zachowania ww. informacji, w tym informacji o stosowanej licencji, o posiadaczach praw oraz o konkursie "Współpraca w dziedzinie dyplomacji publicznej 2013". Publikacja wyraża jedynie poglądy autora i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Paulina Choromańska, Paweł Kozioł.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.